

Ông bác đưa ra một số thông tin, mắt mờ, một niềm vui thoáng xuyên và một tình thoáng ngỡ ngàng. Tôi hiểu rằng bác thoáng yêu và bác vui thích gặp những đứa con của miền Nam, nên luôn luôn ở trong tâm của bác. Tôi thoáng nhìn chòm râu bạc, đôi mắt sáng, nếp cười tươi mát đang hấp dẫn tôi đến một chỗ tôi thoáng không còn để ý đến sự có mặt của những người chung quanh. Bác bắt tay anh chị em chúng tôi vui vẻ chào hỏi mọi người chúng tôi. Bác hiền, cười mỉm, chờ đợi và gặp gỡ với tất cả đàn con đang vây quanh người.

Vào câu chuyện. Bác nói lên một câu nói trang trọng đầy tình nghĩa. Nhìn thoáng thoáng Phạm Văn Đăng rồi nhìn sang chúng tôi khắp lượt, bác nói, giọng chậm rãi, ôn tồn, ấm áp:

- Hôm nay tôi và đồng chí Phạm Văn Đăng thay một 20 triệu đồng bào miền Bắc hoan nghênh các cô các chú trong Liên minh ra thăm miền Bắc.

Bác nhìn lượt lượt thăm sức khỏe mọi người chúng tôi. Người hỏi về chuyện đi trong vùng giải phóng miền Nam ra đến miền Bắc có an toàn không? đi bằng phương tiện gì? đồng ý sao như thế nào? ăn uống ra làm sao? Bác hỏi hỏi gia đình của mọi người chúng tôi hiện ở đâu? Có đồng ý an toàn không? Sinh sống làm ăn như thế nào? Bác hỏi rất tỉ mỉ, rất tận tình. Chúng tôi không dám nói nhảm nhí về bản thân những khi nghe chúng tôi trả lời người bác hỏi thêm một số chi tiết cho đầy đủ. Thấy tôi đeo kính cận thì bác hỏi kính nặng mấy điopter. Rõ ràng là người có sự quan tâm rất tỉ mỉ của một người cha hiền.

Bác hỏi chúng tôi rất kỹ về tình hình vùng giải phóng, vùng đô thị bấp bấp chiếm. Nghe kỹ về Huế, bác rất chăm chú, thoáng thoáng bác gọi là vài ký niệm từ của thời trước, nhắc tôi những nơi bác đã thoáng qua: trường Quốc học, thành phố, chợ Xếp, quán Áo Hồ, cửa Tràng Tiền... Bác hỏi Huế có những chén chè nhỏ nhỏ để trên cái trọt bán mọi chén một tí nay còn không? Bác nhắc tôi tên vài đồng nghiệp cũ ở Huế mà thuở trước bác đi học ở đây thoáng qua hỏi. Trí nhớ của bác thoáng dạt dào, bác hỏi hỏi những người tuấn trẻ của mình bên bờ sông Hương. Giọng bác thoáng xúc động khi hỏi sông Hương hiện nay còn đẹp không? đồng bào mình đừng ách mặt người khác đến một cái nào? Câu nói của bác thoáng dạt dào tình thoáng vô hạn để về đồng bào miền Nam và gọi lên trong lòng chúng tôi một niềm xiết xang căm thù da diết kẻ thù cướp nước và bán nước. Miền Nam! miền Nam còn chờ đợi giải phóng. Chúng tôi xót xa nghĩ tới miền Nam khi đang đồng ý đồng ý ở bên trái miền Bắc, bên cạnh nhà Cha già, hiện thân vĩ đại của đức lập, tạc do.

Bác nói bằng giọng vẫn giọng dõng, nôm na, người người, cô đúc mà chúng tôi thoáng thoáng là mọi người, như nhàng. Ở vùng bấp bấp chiếm miền Nam, cả đến ngôn ngữ cũng bằng vẻn vẹn, lai căng, pha tạp. Những người nói của bác thoáng với tôi là cả một bài học lớn về tiếng nói, cách nói, cách dùng từ.

Ngôn ngữ của Bác giàu hình tượng, sinh động như trong ca dao tục ngữ. Bác dùng chữ, đặt câu rõ ràng dễ hiểu và chu đáo xác. Nếu có ai trong chúng tôi dùng chữ chưa đúng chu đáo, sơ sót động như người Hán Việt thì người bạn, bạn bè tôi, không cần thì thầm thì Bc như nhàng vui vẻ chỉ ra lỗi cho chúng tôi.

Qua cuộc nói chuyện, Bác đánh giá cao những hy sinh gian khổ, những sự tích anh hùng của đồng bào ta ở hai miền và niềm tin tưởng yêu ái dành cho miền Nam tiến tuy nhiên đồng u sống ngoài gió. Bác nhắc nhở chúng tôi đức khiêm tốn và ý chí tiếp tục phấn đấu, đứng trên cao, tầm mắt, Bác bảo chúng tôi:

- Giỏi thì có giỏi thì tốt đừng như người nói gì thì nói chữ đồng u và kết luận rằng dân tộc Việt Nam ta là một thế giới nhé!

Mọi người chúng tôi hãy làm vui lòng các nghe Bác khuyên cho bài học khiêm tốn, giản dị mà sâu sắc ý. Ở gần bên Bác vừa cảm thấy đồng u đồng viên, cảm xúc khích lệ rất nhiều, đồng u thời cũng cảm thấy mình chưa làm được bao nhiêu so với yêu cầu của thời đại và lòng mong muốn của Bác.

Theo: hochiminh.vn